

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 3808	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering
Kommer fra ..arkiv	Ekstern rapport nr	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Haugesundsgrubens guldførende gang.				
Forfatter		Dato 1885	Bedrift	
Kommune Bømlo	Fylke Hordaland	Bergdistrikt Vestlandske	1: 50 000 kartblad	1: 250 000 kartblad
Fagområde Historisk	Dokument type		Forekomster	
Råstofftype Malm/metall	Emneord Au			
Sammendrag				

103808
Tillæg til »Dagbladet».

Oplysninger

Norges Geologiske Undersøelse

Rapport

1449

vedkommende

Haugesundsgrubens guldførende Gang

paa

Bømmeløen.

KRISTIANIA.

DAGBLADETS BOGTRYKKERI
1885.

Af de guldførende Gange, som forekommer paa Bømmeløen, er det kun Haugesundsgrubens Gang, om hvilken Bergmesteren i Distriktet Hr. Bachke i sin officielle Indberetning af 5te November 1884 udtaler, at her burde Skjærpningsarbejderne ophøre og ordentlig Bergbygning begynde.

Til Oplysning om denne Gang hidsættes her, hvad der er anført om denne Gang af forskellige Bergkyndige, der har undersøgt den.

Af Bergmester Bachkes Indberetning af 5te November 1884:

Jonassens Gruber. Af disse, som tidligere have været omtalte, nævnes Haugesundsgruben, hvor Undersøgelsesarbeidet fortsættes. Ikke lidet Guld er vundet fra denne Grube, som maa kaldes en af de mest lovende Forekomster i det hele Felt. Her burde Skjærpningsarbeidet ophøre, og ordentlig Bergbygning begynde med en Feltort efter Strøget fra Kammarbækken, hvorved Vandet vilde faa Afløb og Fordringen lettes.

Af Stipendiat A. Hellands Afhandling om „Guldet paa Bømmeløen“:

En af de smukkeste guldførende Kvartsgange paa Bømmeløen er Haugesunds-Gangen eller, som Stedet ogsaa kaldes, Modumsgravene, den Gang, ved hvilken der allerede i 1862 blev fundet Guld. Gangen, der nu tilhører Hr. Jonassen med flere i Haugesund, ligger neppe mere end nogle hundrede Meter fra Storhougen-Gruben, men den stryger mod S. t. V. og falder i østlig Retning. Kvartsgangen kan her følges omtrent 120 Meter med en Mægtighed undertiden op til 1 Meter, undertiden delt i flere særskilte mindre Gange. I Overfladen gaar der over en Del af Gangen et trangt Gjel eller en Fordybning efter samme. Ved den nordlige Ende sees Gangen at gjøre en liden Bøining, før den kiler sig ud; imod Syd bedækkes den i Strøgetningen. Den omgivende Bergart er Gabbro, i hvilke mørkere og lysere Varieteter hyppig vexler, saa at man kunde tro, at man havde en lagdelt Bergart foran sig. Nær Gangen optræder undertiden Skiferpartier. Mærkelig er Forekomsten af en Grønstengang i den sydlige Del af den guldførende Gang; denne sidste er her delt i tre særskilte Aarer, af hvilke den ene sætter igjennem selve Grønstengangen og Gabbro. Det synes heraf at maatte fremgaa, at de guldførende Gange er yngre end Grønstengangene, eftersom de første gjen-

nemsætter de sidste. I denne Grube er Guld i særskilte Steder; paa to Steder iagttog jeg dende i Dagen i den afdækkede Gang; desuden Guldstuffer komne fra den lille Skakt, sket efter Gangen; videre er Guld paavist ved Gangens sydlige Ende, hvor der forekom Blyglands. To ret guidholdige Kvartsblokke fundne i Gangens Nærhed.

Da denne Gang har en saa god Udstræk og da Guldet er fundet paa flere Steder, er de Gange i dette Felt, som først og fremst mere at undersøges ved Grubedrift.

Siden min første Befaring af Haugesund jeg havt Anledning til endnu engang senere den og Skjærpningsarbejderne har været for med ringe Styrke, udover Høsten. Gangen Felt har da vist sig at være mere end 120 M. mindst op til 200 Meter i Felt. Der er ved ninger derhos fundet Anbrud, der maa betegne og hvoraf Prøver er udstillede her i Kristian

Kand. min. Vogt ytrer i sin Beretning om Bømmeløens Gange, at det var ham en vis Til at kunne notere, at Oscarsfeltet kun er relativt at der er et andet Felt, som allerede nu byder lige gode Chancer for en heldig Drift som i det nævnte Felt. De Gange, jeg her sigter til, nævner ogsaa omtalte Haugesunds- og Harald Haarfjell beliggende syd for Oscars Udmaal. Vi har i de nævnte Ganges Længde, Mægtighed samt Forhold, hvorunder de optræder. Haugesund mindst 200 M. lang, op til ca. 1 M. bred, har den tilstedende Bergart iallefald paa flere Steder nærvævet af Kvartsgange og impregneret med systematiske Gjennemsniitsprøver af større Mægtighed her blevne udførte, saa med approximeret kan ikke dømmes om de nævnte Ganges Værdi; men da Gangene for det første er lange og mægtige, og da der ved de hidtil provisoriske Mineringsarbejder, iallefald i Gangen, er paavist, at Kvartsen paa de undersøgte Steder er jævnt og vakkert impregneret med for Blade af gedigent Guld, saa maa sluttes, meget lovende. I Haugesundsgruben sees Steder oppe i selve Dagen.

Bergmester Bachke anfører, at der til anmeldt imellem 1000 og 1200 Skjærp paa Som oplysende med Hensyn til disse Forhold Bømmeløen hidsættes Stipendiat A. Hellands Indberetning til Kristiania Handelsstands Forening den 21de

indsætter de sidste. I denne Grube er Guld paavist paa særskilte Steder; paa to Steder iagttog jeg Guldet siddende i Dagen i den afdækkede Gang; desuden er flere Guldstuffer komne fra den lille Skakt, som er sænket efter Gangen; videre er Guld paavist ved Vaskning ved Gangens sydlige Ende, hvor der forekommer en Del Blyglands. To ret guldholdige Kvartsblokke er desuden fundne i Gangens Nærhed.

Da denne Gang har en saa god Udstrækning i Felt, og da Guldet er fundet paa flere Steder, er den en af de Gange i dette Felt, som først og fremst fortjener nærmere at undersøges ved Grubedrift.

Siden min første Befaring af Haugesundsgangen har jeg haft Anledning til endnu engang senere at undersøge den, og Skjærpningsarbejderne har været fortsatte, men med Lige Styrke, udover Høsten. Gangens Længde i Felt har da vist sig at være mere end 120 Meter, og naar mindst op til 200 Meter i Felt. Der er ved disse Skjærpninger derhos fundet Anbrud, der maa betegnes som rige, og hvoraf Prøver er udstillede her i Kristiania.

Kand. min. Vogt ytrer i sin Beretning om Bømmeløens Gange, at det var ham en vis Tilfredsstillelse at kunne notere, at Oscarsfeltet kun er relativt lidet, og at der er et andet Felt, som allerede nu byder i alle Fald lige gode Chancer for en heldig Drift som Udlændingerne Felt. De Gange, jeg her sigter til, nemlig de tidligere omtalte Haugesunds- og Harald Haarfagergange, er beliggende syd for Oscars Udmaal. Vi har gennemgaaet de nævnte Ganges Længde, Mægtighed samt de geologiske Forhold, hvorunder de optræder. Haugesundsgangen er mindst 200 M. lang, op til ca. 1 M. bred, hvorhos ogsaa den tilstødende Bergart iallefald paa flere Steder er gennemsættet af Kvartsgange og impregneret med Guld. Systematiske Gjennemsnitsprøver af større Masser er heller ikke her blevne udførte, saa med approximativ Sikkerhed kan ikke dømmes om de nævnte Ganges Betydning og Værdi; men da Gangene for det første er tilstrækkelig lange og mægtige, og da der ved de hidtil foretagne provisoriske Mineringsarbejder, iallefald i Haugesundsgangen, er paavist, at Kvartsen paa de undersøgte Steder er jævnt og vakkert impregneret med for Øiet synlige Blade af gedigent Guld, saa maa sluttes, at Gangen er meget lovende. I Haugesundsgruben sees Guld paa to Steder oppe i selve Dagen.

Bergmester Bachke anfører, at der til denne Tid er anmeldt imellem 1000 og 1200 Skjærp paa Bømmeløen. Som oplysende med Hensyn til disse Forhold paa Bømmeløen bidsættes Stipendiat A. Hellands Foredrag i Kristiania Handelsstands Forening den 21de Marts 1885:

Skjærpnings og Guldfundene.

De i Jordens Skjød gjemte Ertser og Metaller kan vort Land Finderen bemægtige sig, naar han iagttager de i Bergværksloven foreskrevne Regler.

Denne Ret til ved Anmeldelse og efterfølgende Muthing at erhverve nye Fund tilkommer enhver, og intet er da rimeligere, end at der bliver gjort en udstrakt Brug af Retten, især da vor liberale Berglov ikke har sat Omkostningerne ved Muthingen synderlig høit.

Efter min Mening er dette Princip om den fri Muthing her hos os rigtigt; thi det fører til, at Folk søger efter Ertser, og om end de fleste søger forgjæves, saa har det dog givet Anledning til ikke saa faa Fund.

Men denne Adgang til at komme i Besiddelse af en hvilkensomhelst rig eller fattig Anvisning har ogsaa en Følge, som jeg især vil henlede Opmærksomheden paa.

Naar der er gjort et nyt Fund af en Erts eller et Metal eller af et nyttigt Mineral, og Fundet er rigt, saa vækkes, som rimeligt kan være, Lysten hos de omkringboende til at gjøre andre lignende Fund. Da nu rige Gange meget ofte forekommer i Selskab med talrige andre Gange af samme Art, men fattige, saa anmeldes der i snesevis og i hundredevis af disse, og de udbydes paa Markedet.

Saaledes var Tilfældet i Sextiaarene, efterat Viksnæs Grube var fundet; ligesaa udbødes efter Fundet af Apatit i Bamble en hel Del værdiløse Apatitgange. Det samme gjentog sig i de følgende Aar, da Nikkelen steg i Pris, og fremdeles efter Fundet af den sølvførende Blyglans i Svenningdalen i Nordland, og endelig efter Guldfundet paa Bømmeløen.

Ved alle disse Leiligheder har der været nogle faa rige eller nogenlunde rige Forekomster, som det har været værd at anvende Penge paa, og saa mangfoldige andre, som var af tvivlsom eller ingen Værdi.

Om de norske Forretningsmænd kan det vistnok i det hele siges, at de har vist størst Interesse for de mange mindre værdifulde Ertsforekomster, som kunde faaes for billig Betaling, og det er i Sandhed mærkværdigt, hvor mange Mennesker, der er her i Landet, som har sat smaa Beløb til paa uberettigede eller yderst tvivlsomme Foretagender.

Til ethvert virkelig værdifuldt Fund svarer der altid en efterfølgende Epidem, der er vel bekendt under Navn af Skjærpefeber, og Antallet af Skjærp kan blive ubegrændset, da ingen kan forbyde en Mand, der ikke ved bedre, at anmelde det rene Graaberg eller en aldeles værdiløs Gang.

Forsynet med en eller flere Anmeldelser henvender vedkommende Finder sig da til Forretningsmænd i Byerne,

og oplyser, at Anmeldelsen ligger nær ved den bekendte Grube. Men da Finderen selv ikke vil at drive Anvisningen, saa er han villig til den for nogle faa hundrede Kroner. Vedkommende retningsmand kjøber da Anvisningen, sætter sig til at minere, og naar der saa er skudt bort nogle Kroner, begynder han at blive kjed og henver til Bergmesteren eller Geschworneren, der forklarer Erts eller kun Spor af Erts var tilstede, af hvilken han paa det bestemteste vil tilraade at standse.

Dette gjentager sig stadigen, og man tør regne 500 Anmeldelser, som gjøres, er der i Regele 15, som fortjener at undersøges ved en Forsøg.

Det er ikke min Hensigt med disse Bemærkninger at afskrække Folk fra Skjærpningsforetagender, men det er min Hensigt at gjøre opmærksom paa forstaaelser, som den frie Muthing kan medføre sig er det jo ikke saa farligt, om en fattig god Tro sælger en værdiløs Anvisning. Pen i Landet, og det er intet nationaløkonomisk Sagen er den, at deslige Handeler synes at være lig almindelige, og da bliver denne Trafik skadelig den svækker Tilliden til Foretagender i Berg i det hele. Forholdene i vort Land er for Tro det for en Skjærper er taalelig let for en Anvisning at rejse en liden Sum til et yderst tvivlsomt helt haabløst Foretagende. Men at samle sig større Foretagende, der har Udsigt til at blive syns at være vanskeligere, dels fordi Betingelserne større Bergværksforetagende i vort Land er vanskelige, men maaske endnu mere, fordi Tilliden til Foretagender i Bergværksdriften er svækket ved de mislykkede Skjærpningsforsøg, og fordi vort Land har faa Kapitalister med nogen Erfaring i Bergværk.

Disse almindelige Bemærkninger vedkommer ældre Fund her i Landet har jeg gjort for at hindre, at der bliver sat altfor mange Smaaaspenst paa Kvartsgange i det kommende Aar; mange Prøver, som stadigen bliver mig tilsendt, jeg, at vi staar foran en hidsig Skjærpningsfeber til Sommeren; hvis der da anvendes en hel Summe til mislykkede Skjærpningsarbejder, ædleste Gange afhændes til fremmede, saa tald ikke Bergmændenes Skyld.

Bømmeløens guldførende Gange er saa omtrent at jeg ikke vil trætte med en detaljeret Beskrivelse vil fremgaa af de her udstillede Prøver, at der er større Stykker af gedigent Guld, dels i mindre og større Størrelser, og mindre i mindre Størrelser af mange af Prøverne sees, at Guldet le-

og oplyser, at Anmeldelsen ligger nær ved den eller den bekjendte Grube. Men da Finderen selv ikke har Raad til at drive Anvisningen, saa er han villig til at afhænde den for nogle faa hundrede Kroner. Vedkommende Forretningsmand kjøber da Anvisningen, sætter nogle Mænd til at minere, og naar der saa er skudt bort nogle tusen Kroner, begynder han at blive kjed og henvender sig til Bergmesteren eller Geschworneren, der forklarer, at ingen Erts eller kun Spor af Erts var tilstede, af hvilken Grund han paa det bestemteste vil tilraade at standse Driften.

Dette gjentager sig stadigen, og man tør vel sige, af 500 Anmeldelser, som gøres, er der i Regelen neppe de 15, som fortjener at undersøges ved en Forsøgsdrift.

Det er ikke min Hensigt med disse Bemærkninger at adskække Folk fra Skjærpningsforetagender i det hele, men det er min Hensigt at gøre opmærksom paa de Misforstaaelser, som den frie Muthing kan medføre. I og for sig er det jo ikke saa farligt, om en fattig Skjærper i god Tro sælger en værdiløs Anvisning. Pengene bliver i Landet, og det er intet nationaløkonomisk Tab. Men Sagen er den, at deslige Handeler synes at være temmelig almindelige, og da bliver denne Trafik skadelig, fordi den svækker Tilliden til Foretagender i Bergværksdriften i det hele. Forholdene i vort Land er for Tiden slig, at det for en Skjærper er taalelig let for en Andel i en Anvisning at rejse en liden Sum til et yderst tvivlsomt eller helt haabløst Foretagende. Men at samle Folk om et større Foretagende, der har Udsigt til at blive rentabelt, synes at være vanskeligere, dels fordi Betingelserne for større Bergværksforetagende i vort Land er lidet udviklede, men maaske endnu mere, fordi Tilliden til Foretagender i Bergværksdriften er svækket ved de talrige mislykkede Skjærpningsforsøg, og fordi vort Land eier meget faa Kapitalister med nogen Erfaring i Bergværksanliggender.

Disse almindelige Bemærkninger vedkommende de ældste Fund her i Landet har jeg gjort for at søge at hindre, at der bliver sat altfor mange Smaasummer overstyr paa Kvartsgange i det kommende Aar; thi efter de mange Prøver, som stadigen bliver mig tilsendte, antager jeg, at vi staar foran en hidsig Skjærpning til Vaaren og til Sommeren; hvis der da anvendes en hel Del Smaasummer til mislykkede Skjærpningsarbejder, medens de ædleste Gange afhændes til fremmede, saa er dette ialtald ikke Bergmændenes Skyld.

Bømmelsens guldførende Gange er saa ofte beskrevne, at jeg ikke vil trætte med en detaljeret Beskrivelse. Det vil fremgaa af de her udstillede Prøver, at der forekommer større Stykker af gedigent Guld, dels sidder Guldet indesprængt i Kvartsen i større og mindre Mængder. Det vil af mange af Prøverne sees, at Guldet ledsages af et

sølvhvidt Mineral: Tellurwismuth. Skjønt dette Mineral vistnok forekommer ved nogle Gruber, t. Ex. ved Fluvianna i Virginien, saa er det dog en saavidt sjelden Led-sager af Guld, at man ved Hjælp af det med temmelig stor Sikkerhed kan gjenkjende Bømmeløens Guldstuffer fra andre Grubers.

Af de mange Gange, som forekommer paa Bømmeløen, har Opmærksomheden fortrinsvis fæstet sig ved tre, Oskar Grubens Gang, Haugesundsgruben og Harald Haarfagre. Af de Gange, som er i Nordmænds Besiddelse, har jeg i en Afhandling om Guld paa Bømmeløen fortrinsvis henledet Opmærksomheden paa de to sidstnævnte Gange, og min Opfatning af disse Gange deles af de bergkyndige Folk, som har seet dem. Bergmester Bachke, der henviser til mine Udtalelser om disse Gange, ytrer specielt om Haugesundsgruben, fra hvilke de fremlagte Stuffer skriver sig, at her burde Skjærpningsarbejdet ophøre, og ordentlig Bergbygning begynde med en Feltart efter Strøget fra Kammarbækken, hvorved Vandet vilde faa Afløb og Fordringen lettes. Hvad der gjør Driften paa en Gang med Stuffer som Haugesundsgruben saa særdeles tillokkende, er den Omstændighed, at der kun skal nogle faa Kubikmeter af saadan Malm til for at betale Anlægget flere Gange. De andre Bergmænd, der udtaler sig om Gangene paa Bømmeløen, saaledes Hr. N. Buchholdt og Kand. min. Vogt, henviser ogsaa til de tre nævnte Gange som de fornemste.

Flere Ejere af Kwartsgange har henvendt sig til mig med Anmodninger om at støtte Grubeforetagender paa Bømmeløen. Uagtet jeg erkjender Berettigelsen af Forsøgsdrift paa de Kwartsgange, hvori Guld er paavist, saa har jeg altid været af den Mening, at man allerførst burde se til at faa Driften istand paa den Gang, der allerede ved de smaa Skjærpningsarbejder har leveret saa rige Stuffer. Uagtet jeg saaledes erkjender Berettigelsen af en Forsøgsdrift paa nogle af de Gange, som ejes af de forskellige Selskaber, som til Exempel Bergens Grubekompanier, Bømmeløens forenede Grubekompanier, saa har jeg dog, naar jeg er blevet raadspurgt, altid fortrinsvis henledet Opmærksomheden paa Haugesundsgrubens Gang, idet jeg med Bergmesteren mener, at her er paavist saa vidt meget Guld, at Skjærpningsarbejderne burde ophøre og afløses af en ordnet Grubedrift. Det er Forskjellen mellem disse forskellige Gange, at der ved Haugesundsgrubens Gang tør tilraades Anvendelsen af en større Kapital til Bergværksdrift, medens Driften paa andre Gange foreløbigt ialfald bliver en Forsøgsdrift spredt over et stort Antal Skjærp.

Det i fast Fjeld forekommende Guld forlanger en ordnet Bergværksdrift, i Modsætning til det alluvialt fore-

kommende, som kan vaskes ud af Sanden i simple Redskaber. Ved disse Gange derimod findes ved Bergværksdrift, og det udvundne Guld sprængt i Malmen, maa pukkes og vaskes. I det Henseende er det derfor nødvendigt at betale, indtil de foreløbige Udgifter til et Pukværk og indtil det indvundne Guld kan vaskes.

Følgelig indeholder denne Drift paa Bømmeløen ingen særegne Vanskeligheder.

Hvis der til Udvinningen af Guld ikke kommer det første Anlæg af et Pukværk, antager jeg, at den begynde Afbygningen af en saavidt rig Gang i Haugesundsgruben uden nogen større Driftskapital. Det udvundne Malm vil ikke kunne tilgodegjøres ved en omhyggelig og efterfølgende Vaskning over Kobbertræerne med Kviksølv.

Man har ved en saadan Drift Anledning til at se paa at sikre sig, at det Pukværk eller Vaskværk, der er i god Stand. Der gives nemlig en vis Specialitet det er at levere de Maskiner og Redskaber, som er fornødne til Oprødding eller Vaskning af Guld. De opfører disse Pukværker helt og holdent og giver Garanti for dem i en vis Tid. Hvo der finder sig i et gammelt Bergværksdistrikt, som ikke har den Fremgangsmaade sikkerlig og mest praktiske.

Større Elve findes ikke paa Bømmeløen, og de i sine Steder have sine Vanskeligheder at disponere over det til Vaskningen af Ertsen og de i Vand. Men bortset fra, at man i dette Henseende med den store Nedbør kan skaffe sig en god og billig opførelse af Damme, saa har man altid, hvor Guld er paavist, som her meget nær Søen, Adgang til at skaffe sig den fornødne Vand op fra Havet.

Det er en almindelig Erfaring, at ikke alle Gange af samme Art i samme Egn er lige ædle eller rige. Af Kwartsgange har vi Hundreder, ja Tusinder, men kun i saare faa er Guld paavist, og i disse vilke Guld er paavist, er sikkerligen Mængden af Guld al højst forskjellig. Men inden en Gruppe af Gange af samme Art har man ved et nyt Fund kunnet se, at den Gang bør først bearbejdes, og den bedste Malm findes. Giver den bedste Gang et tilstrækkeligt Overskud, saa har man derved en Anledning til at anvende noget af Overskuddet til at drive andre Gange til Forsøgsdrifter. Men Bergværksdriften i sig faa Fremgang i Norge, hvis vi spreder os omkring paa tvivlsomme Foretagender, og hvis den Anstrengelse for at beholde for sig selv, der efter de Bergkyndiges Mening giver et stort, ja rigt Udbytte.

komme, som kan vaskes ud af Sanden med meget simple Redskaber. Ved disse Gange derimod maa Guldet findes ved Bergværksdrift, og det udvundne Guld, der er sprængt i Malmen, maa puktes og vaskes. Der fordres ertil de foreløbige Udgifter til et Pukværk og til selve Bergværksdriften, indtil det indvundne Guld kan afhændes.

Forøvrigt indeholder denne Drift paa guldførende Gange ingen særegne Vanskeligheder.

Hvis der til Udvindingen af Guldet ikke behøvedes første Anlæg af et Pukværk, antager jeg, at man kunde begynde Afbygningen af en saavidt rig Gang som Hauge-landsgruben uden nogen større Driftskapital. Men den udvundne Malm vil ikke kunne tilgodegjøres uden Pukning og efterfølgende Vaskning over Kobberplader over- regne med Kviksølv.

Man har ved en saadan Drift Anledning til paa For- lide at sikre sig, at det Pukværk eller Vaskeri, man er- far, er i god Stand. Der gives nemlig nu Fabriker, nde vis Specialitet det er at levere de Maskiner og Indret- ved inger, som er fornødne til Opredning eller Vaskning af der tser. De opfører disse Pukværker helt færdige og ds- ertager Garanti for dem i en vis Tid. Hvor man ikke ed, finder sig i et gammelt Bergværksdistrikt med øvede til lk, der er denne Bergværksmaade sikkerlig den bedste nd, mest praktiske.

Større Elve findes ikke paa Bømmeløen, og det kan til sine Steder have sine Vanskeligheder at komme til disponere over det til Vaskningen af Ertsen nødven- mig ge Vand. Men bortset fra, at man i dette kuperede paa rren med den store Nedbør kan skaffe sig Vand ved For- opføre Damme, saa har man altid, hvor Gruberne til saa ger som her meget nær Søen, Adgang til at pumpe det, ørst skningen fornødne Vand op fra Havet.

Det er en almindelig Erfaring, at ikke alle Gange af samme Art i samme Egn er lige ædle eller rige.

Af Kvartergange har vi Hundreder, ja Tusinder i vort om- land, men kun i saare faa er Guld paavist, og af dem ens ke Guld er paavist, er sikkerligen Mængden af ædelt ter, al højst forskjellig. Men inden en Gruppe af Gange for- samme Art har man ved et nyt Fund kun den simple tru- gel at følge, at den Gang bør først bearbejdes, hvor er bedste Malm findes. Giver den bedste Gang et be- rne ligt Overskud, saa har man derved faaet Midler er- nde til at anvende noget af Overskuddet til at erhverve ved Gange til Forsøgsdrifter. Men Bergværksdriften vil af- rig faa Fremgang i Norge, hvis vi spreder Kraften paa et omkring paa tvivlsomme Foretagender, og ikke gjør edt en Anstrengelse for at beholde for vort Land de ge, der efter de Bergkyndiges Mening giver Haab om en tort, ja rigt Udbytte.

Undertegnede Eiere af Haugesundsgrubens guldførende Gang

paa Bømmeløen med tilstødende Grubefelter tillader sig herved fremdeles at indbyde til Dannelse af et Aktieselskab til Overtagelse og Drift af nævnte Gang med Aktiekapital Kr. 560,000 fordelt paa 5600 Aktier à Kr. 100.

For Overdragelse til Selskabet af nævnte Gang med Udmaal af 280 Meters Længde tilligemed sammes For sættelse efter Muthingsbrev af 16de Juni 1884 samt de tilstødende udmaalte Felter (Jonassens Grube og Eidsvold) tilkommer os af Aktiekapitalen Kr. 260,000, medens Resten Kr. 300,000 bliver Selskabets Anlægs- og Driftkapital.

Af Overdragelsessummen overtage vi for Kr. 50,000 i Aktier; Resten Kr. 210,000 bliver at betale kontant. Maaned efter Selskabets Konstituering mod Overdragelsen af gyldige Hjemmelsdokumenter.

Af de tegnede Aktiers Beløb bliver Halvdelen at indbetale, saasnart Selskabet er konstitueret, Resten efter den af Generalforsamlingen valgte Direktions nærmere Bestemmelse.

Konstituerende Generalforsamling vil blive samme kaldt i Christiania, saasnart Aktier til et Beløb af Kr. 500,000 er tegnet. Udkast til Statuter vil blive Generalforsamlingen forelagt. Paa den konstituerende Generalforsamling har

Eiere af 1—10 Aktier	1 Stemme.
— . 11—50 do.	2 Stemmer.
— . 51 do. eller flere	3 Stemmer.

Aktietegningen afsluttes den 15de Juni førstkomende og er kun bindende, forsaavidt Aktiekapitalen den Tid er fuldt tegnet. Vi forbeholde os Ret til tidligere at inddrage Listerne, saafremt Kapitalen før nævnte Datum er tegnet.

I Tilfælde af Overtegningen forbeholde vi os Ret forholdsvis at afkorte Beløbet for de større Aktietegninger Vedkommende.

Som vor Hovedkommissionær for Aktietegningen vi antaget Hr. Overretssagfører F. A. Krog i Christiania (Kontor Torvgaden No. 3), der paa Anmodning vil yderligere skriftlige eller mundtlige Oplysninger.

Christiania den 26de Marts 1885.

Joh. Jonassen. Adolf Jonassen. Joseph Baddeley

Lister til Aktietegning er udlagt:
i Christiania Handelsbank, Prindsens Gade No. 9;
hos Vexelmægler J. M. Nielsen, Prindsens Gade No. 6;
Overretssagfører F. A. Krog, Torvgaden No. 3.

Oplysninger

vedkommende

Haugesundsgrubens guldførende

paa

Bømmeløen.

KRISTIANIA.

DAGBLADETS BOGTRYKKERI.
1885.